

1) Moet artikel 11 van de richtlijn van de Raad ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat, wanneer een product op grond van een verkoopovereenkomst door een Franse producent aan zijn volle Engelse dochteronderneming en vervolgens door deze Engelse onderneming aan een ander lichaam wordt geleverd, het product in het verkeer wordt gebracht:

- a) wanneer het de Franse onderneming verlaat;
- b) wanneer het bij de Engelse onderneming aankomt;
- c) wanneer het de Engelse onderneming verlaat, of
- d) wanneer het aankomt bij het lichaam dat het product van de Engelse onderneming ontvangt?

2) Wanneer gerechtelijke procedures, waarin door de verzoeker aan de richtlijn van de Raad ontleende rechten met betrekking tot een product dat gebrekkig zou zijn, geldend worden gemaakt, worden ingesteld tegen een onderneming (A) in de onjuiste veronderstelling dat A de producent van het product was terwijl in werkelijkheid niet A maar een andere onderneming (B) de producent van het product was, mag een lidstaat dan op grond van zijn nationale wettelijke regeling zijn rechterlijke instanties een discretionaire bevoegdheid verlenen om een dergelijke rechtsvordering als een „gerechtelijke procedure tegen de producent” in de zin van artikel 11 van de richtlijn van de Raad te behandelen?

3) Moet artikel 11 van de richtlijn van de Raad aldus worden uitgelegd, dat een lidstaat een rechterlijke instantie een discretionaire bevoegdheid mag verlenen om A als verweerder te laten vervangen door B met betrekking tot gerechtelijke procedures als bedoeld in vraag 2 („de betrokken gerechtelijke procedure”) wanneer:

- a) de in artikel 11 bedoelde periode van tien jaar is verstreken;
- b) de betrokken gerechtelijke procedure tegen A werd ingesteld vóór de termijn van tien jaar was verstreken, en
- c) met betrekking tot het product dat de door de verzoeker gestelde schade heeft veroorzaakt, tegen B geen gerechtelijke procedure werd ingesteld vóór het verstrijken van de termijn van tien jaar?

⁽¹⁾ Richtlijn 85/374/EEG van de Raad van 25 juli 1985 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen der lidstaten inzake de aansprakelijkheid voor producten met gebreken (PB L 210, blz. 29).

Verzoek van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde, van 19 januari 2004, om een prejudiciële beslissing in het geding tussen het Openbaar Ministerie en 1. Raemdonck, Annick, Andréa en 2. Raemdonck-Janssens BVBA.

(Zaak C-128/04)

(2004/C 106/61)

De Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde heeft, bij vonnis van 19 januari 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 9 maart 2004, in het geding tussen het Openbaar Ministerie en 1. Raemdonck, Annick, Andréa en 2. Raemdonck-Janssens BVBA., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

moeten de begrippen „het materieel of de uitrusting” zoals opgenomen in artikel 13 g) van de Verordening (E.E.G) nr. 3820/85 ⁽¹⁾ van de Raad van 20 december 1985 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer zo worden uitgelegd dat het uitsluitend gaat om „gereedschappen en werkmiddelen” of vallen onder die begrippen daarentegen ook de voor de te verrichten bouwwerken noodzakelijke goederen die al dan niet samen met de gereedschappen en de werkmiddelen worden vervoerd, zoals bouwstoffen of kabels.

⁽¹⁾ PB L 370, van 31 december 1985, blz. 1-7.

Verzoek van de Raad van State (België), afdeling administratie, van 25 februari 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Espace Trianon SA en Société wallonne de location-financement SA (SOFIBAIL) en Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM)

(Zaak C-129/04)

(2004/C 106/62)

De Raad van State (België), afdeling administratie, heeft bij beschikking van 25 februari 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 9 maart 2004, in het geding tussen Espace Trianon SA en Société wallonne de location-financement SA (SOFIBAIL) en Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM), het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Staat artikel 1 van richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken ⁽¹⁾ in de weg aan een nationale wettelijke bepaling zoals artikel 19, eerste alinea, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973, die aldus wordt uitgelegd dat de leden van een tijdelijke vereniging zonder rechtspersoonlijkheid die, als tijdelijke vereniging, aan een procedure voor de plaatsing van een overheidsopdracht heeft deelgenomen en waaraan deze opdracht niet is gegund, verplicht zijn samen, als lid van de tijdelijke vereniging of in eigen naam, in rechte op te treden teneinde beroep in te stellen tegen de beslissing tot plaatsing van die opdracht?
2. Dient deze vraag anders te worden beantwoord indien de leden van de tijdelijke vereniging samen in rechte zijn opgetreden, maar de vordering van een van de leden niet-ontvankelijk is?
3. Staat met artikel 1 van richtlijn 89/665/EEG van de Raad van 21 december 1989 houdende de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toepassing van de beroepsprocedures inzake het plaatsen van overheidsopdrachten voor leveringen en voor de uitvoering van werken in de weg aan een nationale wettelijke bepaling zoals artikel 19, eerste alinea, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973, die aldus wordt uitgelegd dat het een lid van een dergelijke tijdelijke vereniging verboden is individueel, hetzij als lid van dergelijke tijdelijke vereniging, hetzij in eigen naam, beroep in te stellen tegen de gunningsbeslissing?

⁽¹⁾ PB L 395 van 30.12.1989, blz. 33.

Beroep, op 11 maart 2004 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-130/04)

(2004/C 106/63)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 11 maart 2004 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door L. Escobar Guerrero en D. Triantafyllou, leden van de juridische dienst.

De Commissie concludeert dat het het Hof behage:

- 1) krachtens artikel 226 EG-Verdrag vast te stellen dat de Helleense Republiek de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens verordening (EG) nr. 1172/98 ⁽¹⁾ van de Raad betreffende de statistische registratie van het goederenvervoer over de weg;
- 2) de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten:

Volgens vaste rechtspraak van het Hof kan een lidstaat zich niet beroepen op praktijken of omstandigheden van zijn interne rechtsorde ter rechtvaardiging van de niet-nakoming van verplichtingen en termijnen die het gemeenschapsrecht hem oplegt.

⁽¹⁾ PB 1998, L 163, blz. 1.

Verzoek van het Employment Tribunal, Leeds, van 9 maart 2004 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen C. D. Robinson-Steele en R. D. Retail Services Ltd

(Zaak C-131/04)

(2004/C 106/64)

Het Employment Tribunal, Leeds, heeft bij beschikking van 9 maart 2004, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 maart 2004, in het geding tussen C. D. Robinson-Steele en R. D. Retail Services Ltd, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Strookt artikel 7 van richtlijn 93/104/EG ⁽¹⁾ met een nationale wettelijke regeling volgens welke het jaarlijkse vakantiesalaris in het uurloon van een werknemer kan worden opgenomen en aldus als onderdeel van de bezoldiging voor de gehele werktijd wordt uitbetaald, in plaats van met betrekking tot de daadwerkelijk door de werknemer genomen vakantieperiode?
2. Belet artikel 7, lid 2, de nationale rechter dergelijke betalingen van een werkgever te verrekenen, in zoverre dit artikel de verzoeker hiervoor een effectief rechtsmiddel beoogt te verlenen op grond van in een nationale regeling vervatte bevoegdheden?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 307, 13.12.1993, blz. 18).